

ingen Maade gjøre Fordring paa at være en Reform af nogen ny eller nogensomhelst væsentlig Betydning. Havde jeg lagt en saa stor Betydning i den hele Sag, som det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) vistnok baade tidligere har gjort og fremdeles gjør, vilde jeg vist have været mere ængstelig med at fremkomme med dette Forslag, end jeg nu har været. Men, som sagt, jeg har set paa Lovforslaget som en særdeles lille, ubetydelig Afstyldighed, der alligevel kunde gjøre sin Gavn, naar det lykkes at føre det igjennem. Jeg skal derfor fremdeles anbefale Sagen til Thingets Velvillie og til videre Behandling i et Udvalg.

L. Larsen: Det erede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds (Bille), har vistnok Ret, naar han udtalte, at der ikke fremkom nogen Betænkning om denne Sag fra det for to Aar siden derom nedsatte Udvalg; men saa meget tror jeg dog nok, man tør sige, at der var en Betænkning paa Stabelen, og denne Betænknings Hovedtræk vare egentlig ingen Hemmelighed. Det var fra alle Sider erkjendt og fastholdtes ogsaa den Gang under Forhandlingerne i Udvalget, at det ikke kunde lade sig gjøre helt at inddrage Kronborg Amtstue, som det egentlig efter Ordene var paabudt i Loven af 1870, der siger, at der kun skal være een Amtstue i hvert Amtstuedistrikt, idet der var nogle særlige Forhold ved denne Sag, som maatte tages i Betragtning, inden man fattede Beslutning om Forholdene derude. Dette blev den Gang erkjendt, ogsaa af det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Sagen er nemlig den, at blandt Kronborg Amtstues Forretninger ere Skovkasjererforretningerne de langt overveiende. Staten har jo sit største Skovkomplek derude, og en stor Del af Beboerne har hovedsagelig sit Erhverv ud af Skovene, ved at kjøbe og sælge Skoveffekter eller ved at svie Kul, om man saa vil. Det er ikke alene i Navnet, at de ere Kulpiere, men mange hundrede Familier have virkelig deres væsentligste Erhverv ved Skovene. Grundtanken den Gang var, at Amtstuen skulde nedlægges, men at der skulde oprettes flere smaa Skovkasjererkontorer. Hvad der nu vil være hensigtsmæssigt, enten at oprette saadanne flere smaa Skovkasjererkontorer eller at samle dem alle til et større, skal jeg henstille til Enhvers Overveielse; men jeg tør dog sige, at jeg ikke anser det for heldigt med de mange smaa Embeder. Jeg tror, at Forholdene der ere af den Natur, at en større Skovkasjererforretning vil være absolut at foretrække, og at Beboernes Liv derved vil fuldstændig bedre end ved at oprette flere smaa. Naar det blev gjort gjældende, at den overveiende Del af de vestlige Beboere have deres andre Forretninger i Hillerød, skal jeg bemærke, at det nok kan siges at være saa, navnlig for Amtstueforretningernes Vedkommende med Hen-

syn til Indbetaling af Skatter o. s. v., men paa den anden Side kan der jo raades Bod herpaa derved, at den eventuelle Skovkasjerer samtidig med at varetage Amtstueforretningerne i Lighed med den nuværende Amtstueforvalter mødte paa forskellige passende Steder for at modtage Skatter. Jeg kan ikke se Andet end, at der herved vilde gives Beboerne fuldstændig Leilighed til at undgaa det Besvær, som det mulig kunde medføre at tage til Esrom udelukkende for at betale Skatter. Jeg tror saaledes, at dette Forslag vil tilfredsstille Beboernes rimelige Fordringer; thi og jeg har heller ikke hørt nogen Røst fremkomme fra Befolkningen om at faae hele Amtstuen nedlagt og alle Forretninger henlagte til Frederiksborg Amtstue. Jeg bliver saa meget mere bestyrtet heri, som jeg hører, at heller ikke det erede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bojsen) har hørt Noget fremkomme i saa Henseende, medens der derimod er indkommet et Andragende, som gaar ud paa at opretholde Amtstuen. Jeg tror dog nok, at Hovedsagen for Beboerne er Skovkasjererforretningerne. Det er derfor mit Ønske, at dette Lovforslag maa blive til Lov, idet jeg formener, at det vil tilveiebringe en heldig Ordning af Forholdene derude. Jeg tror heller ikke, — skjøndt jeg ganske vist i den Henseende er usagtyndig, — at det overordnede Tilsyn, som skal føres med denne Amtstueforretning, vil overbebyrde Amtstueforvalteren i Frederiksborg. Det har for Resten forundret mig meget, at Spørgsmaalet om Nedlæggelsen af Kronborg Amtstue har været Gjenstand for saa megen Misforstaaelse, som det har, idet man er gaaet ud fra — som jeg hører ogsaa ganske nylig her i Salen — at man fra dette Things Side vilde ordne Forholdene derude paa Finantsloven ifjor. Det har altid staaet for mig, som om dette ikke var Tilfældet, idet der paa Finantslovsforlaget ifjor kun var Tale om en Regulering af Lønningen til den konstituerede Amtstueforvalter. Derfor tror jeg egentlig ikke, at det Princip, der var Tale om paa Finantslovsforlaget ifjor, kommer ud af Verden, fordi dette Forslag vedtages, thi det Princip, som Folkethinget den Gang vilde slaa fast, var gennem Finantsloven at kunne føre Tilsyn med Administrationens Overgreb, om man saa vil, eller med Administrationens Virksomhed paa saadanne Omraader, og dette Princip vil lige godt gaa hen. Derimod opnaar man ved den Ordning af Spørgsmaalet, som her er tilfattet, at Kronborg Amtstue ikke mere opstaar som et Tvistepunkt paa Finantsloven; Forholdet bliver da ordnet saaledes, at der hverken paa den ene eller den anden Side kan være enten Bebreidelse eller Anke at gjøre med Hensyn til, at man er gaaet for vidt, idet Principet om, at man igjennem Finantsloven skal have Die med Administrationens Handlinger, paa ingen Maade kan siges derved at være bragt til endelig Afgjørelse og Afslutning. — Med Hensyn til de Lønnings-